

การพัฒนาแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร

The development of interpersonal relationship measurement in a content
of social differences for junior high school students under Bangkok
Metropolitan Administration.

เท็ดพงษ์ คงแก้ว^{1*}, เมธี ดิสวัสดิ์² และธนิยา Yeada²

Thurdphong Khongkaew^{1*}, Matee Di-sawat² and Thaniya Yaudam²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, การศึกษามหาบัณฑิต, การวิจัยละประเมิน, มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Graduate student, Master of Education, Faculty of Research and Evaluation, Thaksin University.

² อาจารย์, คณะศึกษาศาสตร์, การประเมินผลและวิจัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Lecturer, Department of Education, Faculty of Evaluation and Research, Thaksin University.

*Corresponding author, E-mail: Petch561031012@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม เพื่อสร้างแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรง เชิงโครงสร้าง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร และสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 ที่อยู่ในเขตการปกครองที่มีพื้นที่ติดกับจังหวัดอื่นหรือเป็นพื้นที่ในเขตชานเมืองของกรุงเทพมหานคร จำนวน 393 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

องค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการสังเคราะห์ได้ทั้งหมด 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ความตรงไปตรงมา การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เคารพซึ่งกันและกัน มีทัศนคติที่ดีต่อกัน ส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างกัน เคารพในวัฒนธรรมของผู้อื่น ความสามารถในการสื่อสารในสังคม และความมั่นคงในความสัมพันธ์ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้

สูตรการคำนวณค่าสถิติที (t-test) มีค่าตั้งแต่ 1.52 ถึง 14.56 ทุกข้อมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมรายองค์ประกอบสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.81 และความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบกับคะแนนทั้งฉบับสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.83 แสดงว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงกว่าระดับปานกลาง (0.50) นั่นคือ แบบวัดฉบับนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเท่ากับ 0.96 และเกณฑ์ปกติของแบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มีช่วงคะแนนที่ปกติ T_{28} ถึง T_{62}

คำสำคัญ: สัมพันธภาพระหว่างบุคคล, ความแตกต่างทางสังคม, แบบวัด

Abstract

This research study is a development of interpersonal relationship measurement in the context of social differences for junior high school students under Bangkok metropolitan administration by synthesizing the elements of interpersonal relationship, investigating the content validity, construct validity, discrimination, and reliability of the interpersonal relationship, and generating the criteria for the interpersonal relationship measurement. Research samples were 393 junior high school students from the schools located next to other provinces or in the suburb area of Bangkok, selected by the Multi-stage sampling method.

According to the synthesis of interpersonal relationship elements in the context of social differences, there were 8 elements: honesty, helping each other, respecting each other, positive attitude towards each other, promoting the learning of each other, respecting cultures of others, social communication capacity, and stability in the relationship. The objective congruence index of content validity was at 0.80-1.00. The discrimination values calculated by t-test were 1.52-14.56. All items were at the significance level of .05. Moreover, the construct validity by item and the element relationship were related at the significance level of .01. The value of Correlation Coefficient was at 0.60-0.81, and the relationship between the total scores of each element and the total score of the whole was positive at the significance level of .01 with the Correlation Coefficient value at 0.83, which indicated that the construct validity was higher than the moderate level (0.50). Therefore, it can be concluded that the

measurement had construct validity and reliability using an alpha at 0.96, and the generated criteria of the measurement had normal t values at $T_{28}-T_{62}$.

Keywords: Interpersonal Relationship, Social Differences, Measurement

บทนำ

ในปัจจุบันสัมพันธภาพจึงเกี่ยวข้องและมีความสำคัญต่อการเข้าสังคมของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งตรงกับการพัฒนาในระยะวัยรุ่นตอนต้น วัยนี้เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเป็นเวลายาวนาน (กรมสุขภาพจิต, 2550) และสำหรับวัยรุ่นตอนต้นกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญอย่างมากต่อพัฒนาการด้านสังคม การเข้ากลุ่มกับเพื่อนจะช่วยให้วัยรุ่นสามารถประเมินตนเองและมีการเปรียบเทียบทางสังคม ซึ่งการมีโอกาสได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนจะช่วยให้เกิดความร่วมมือและรู้จักตนเองมากขึ้น วัยรุ่นตอนต้นจึงเป็นวัยที่เริ่มเลือกสังคมของนักเรียนและเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมอย่างมาก พฤติกรรมของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับสังคมหรือกลุ่มเพื่อนที่นักเรียนเลือกคบหา การมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลจึงมีความสำคัญอย่างมากกับวัยนี้ ซึ่งสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นคุณลักษณะที่เกิดจากจิตของบุคคลนั้น ๆ

เนื่องจากการย้ายถิ่นฐานของประชากรเข้าสู่กรุงเทพมหานคร จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประชากรในกรุงเทพมหานครมีความหลากหลายและความแตกต่างในหลายด้าน และเมื่อมีการย้ายถิ่นฐานของผู้ปกครอง จึงเป็นเหตุให้ต้องส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเนื่องจากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีนโยบายสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2563) ด้วยปัจจัยเหล่านี้ทำให้โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นที่สนใจที่จะส่งบุตรหลานมาเข้าศึกษาของประชากรที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร ทำให้นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีความแตกต่างและหลากหลายจากปัจจัยการย้ายถิ่นฐานตามผู้ปกครองจากต่างภาคร่วมด้วยกับปัจจัยความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน ดังที่ว่าแม้มนุษย์จะมีความต้องการพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน มีอารมณ์ ความรู้สึก สติปัญญา ทศนคติ ค่านิยมและความเชื่อที่คล้ายคลึงกันโดยส่วนรวม แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายคนจะพบว่ามนุษย์มีความแตกต่างกันในตนเอง จากปัจจัยเหล่านี้จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีความแตกต่างกันมากยิ่งขึ้น เมื่อมีการอยู่ร่วมกันในสังคมของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางสังคม สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในการอยู่ร่วมกันของนักเรียนจึงมีความสำคัญอย่างมากสำหรับบริบทสังคมที่มีความแตกต่าง โดยเฉพาะนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตที่ติดกับจังหวัดอื่นหรือเขตชานเมือง ซึ่งจะมีนักเรียนที่มีภูมิสำเนาในทะเบียนบ้านที่ไม่ใช่กรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมาก การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย ยังเป็นหนึ่งในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ในองค์ประกอบด้านคุณภาพผู้เรียนของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญของการศึกษาในโรงเรียนของเด็กนักเรียนที่อยู่ร่วมกันท่ามกลางความแตกต่างของผู้เรียน นักเรียนที่อยู่ในสภาพทางสังคมที่

แตกต่างกัน มีลักษณะทางบุคลิกภาพที่ต่างกัน และมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจ แรงจูงใจ และลักษณะอื่น ๆ องค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ หากนักเรียนไม่มีการใช้สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลในทางที่ถูกต้อง หรือมีสัมพันธ์ภาพในทางลบ หรือเป็นบุคคลที่ไม่มีสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลที่ติดกับผู้อื่น อาจทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างเพื่อนหรือในสังคมได้ (กิตติ ปรมัตถผล และจรัส แสงเงิน, 2557)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีความสำคัญอย่างยิ่งกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และสำหรับนักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ควรจะมีการพัฒนาทักษะด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลของนักเรียน แต่ก่อนที่จะมีการพัฒนาสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลของนักเรียน หรือการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลของนักเรียน ควรทราบก่อนว่านักเรียนนั้นมีทักษะสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลอยู่ในระดับใด เพื่อการพัฒนาให้ตรงเป้าหมาย การวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลจึงมีความสำคัญต่อการนำผลการวัดไปใช้ในการบริหารจัดการนักเรียนของผู้บริหาร การจัดการเรียนการสอนของครู และการดูแลบุตรหลานของผู้ปกครอง และก่อนที่จะมีการพัฒนาสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลจำเป็นต้องทราบก่อนว่านักเรียนมีระดับของการมีสัมพันธ์ภาพอยู่ในระดับใด องค์ประกอบใดบ้างที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ และด้วยความเป็นคุณลักษณะที่เป็นจิตพิสัยและด้วยความเป็นคุณลักษณะที่เกิดจากความเป็นนามธรรมของสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ซึ่งความเป็นนามธรรมยากต่อการวัด และยากที่จะได้มาซึ่งข้อมูลแห่งการวัด (สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์, 2556) ในการเกิดสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลของนักเรียนนั้น เกิดขึ้นเมื่อมีสถานการณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง แบบวัดเชิงสถานการณ์ซึ่งเป็นแบบวัดที่ข้อคำถามเป็นไปในเชิงสถานการณ์ และแบบวัดเชิงสถานการณ์เป็นแบบวัดที่นิยมใช้ในการวัดลักษณะนิสัยของบุคคล ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน ไม่ควรเป็นคำถามโดยตรง แบบวัดที่ใช้ควรเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยผ่าน สิ่งเร้าที่เป็นเรื่องราวหรือสถานการณ์ (สงบ ลักษณะ, 2559) การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกพัฒนาแบบวัดในลักษณะของแบบวัดเชิงสถานการณ์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างแบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น ของแบบวัดสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร

4. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

สัมพันธภาพระหว่างบุคคล

สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง การที่บุคคลมีความอดทนที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และการเปลี่ยนแปลงจากการพึ่งพาตนเองไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ซึ่งการอดทนที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้แก่ ความสามารถในการยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่นได้ และการมีน้ำใจ การให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุน เป็นต้น Chickering (1993) ให้ความหมายเชิง สัมพันธภาพเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่บุคคลกระทำต่อกัน ถ้าทั้งสองฝ่ายยังไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน (interaction) สัมพันธภาพจะยังไม่เกิดขึ้น การที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกัน (contact) เป็นจุดเริ่มต้นของการมีสัมพันธภาพ ซึ่งความสัมพันธ์นั้นอาจเกิดขึ้นในด้านบวกหรือในด้านลบก็ได้ แต่ส่วนใหญ่เมื่อพูดถึงคำว่าสัมพันธภาพ เรามักนึกถึงหรือแปลความไปในด้านบวกมากกว่า และ สุรพล พะยอมแยม (2548) ให้ความหมายของ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ไว้ว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของบุคคลในสังคมเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการทำงานหรือการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันโดยการมีสัมพันธภาพ และ วรรณภาพิพัฒน์ธนวงศ์ (2560) ให้ความหมายของ สัมพันธภาพ (relationship) ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่มีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปทำความรู้จักกัน ติดต่อกันสัมพันธ์สร้างความคุ้นเคยสนิทสนมกัน บุคคลที่สัมพันธ์กันจะได้รับผลกระทบจากกันและกัน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล 2 คน ที่มีสัมพันธภาพอย่างเป็นระบบ คือ มีเป้าหมาย มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และมีการวางแผนที่เป็นแบบแผนอันเป็นกระบวนการที่อาศัยการยอมรับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสองฝ่าย สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่กระทำร่วมกัน โดยมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีความอดทนที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน สัมพันธภาพจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลนั้นเข้าใจความคิดของกันและกันเป็นการสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของบุคคล เพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการอยู่ร่วมกัน สัมพันธภาพเป็นกระบวนการใช้ศิลปะในการอยู่ร่วมกันจากการเสริมสร้างความพึงพอใจ ความรักใคร่ผูกพัน การเคารพและศรัทธา โดยแสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่เหมาะสมทั้งกาย วาจา และใจ สัมพันธภาพที่เกิดขึ้นจากความรัก ความผูกพัน และความอบอุ่น จะเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ทฤษฎีสัมพันธภาพของเบอเออร์ และมาร์แชล

Beyer and Marshall (1981) ทฤษฎีของ เบอเออร์ และมาร์แชล กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนร่วมงานแบ่งออกเป็น 3 มิติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การตัดสินใจ และความเป็นมืออาชีพ และได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบของสัมพันธภาพว่าเป็นความเชื่อมั่นและความไว้วางใจ ซึ่งหมายถึง ลักษณะของความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ต้องการความซื่อสัตย์ ความน่าเชื่อถือและการเปิดกว้าง ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เต็มใจในการแบ่งปันความรู้ ให้ความ

ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา ช่วยเหลือผู้อื่นในการทำงานให้ดีขึ้น ปรับทิศทางสมาชิกใหม่ และแบ่งภาระงานด้วยความยุติธรรม ความพยายามของทีมต่อการบรรลุเป้าหมายการสื่อสารแบบเปิด ความเป็นอิสระจากการคุกคามและการคุกคามและความเป็นมิตรและความเพ็ดพิไลน เบอเออร์ และมาร์แชล ได้แบ่งองค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลออกเป็น 8 องค์ประกอบ ดังนี้ ความมั่นใจและความไว้วางใจ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน ความเป็นมิตรและความรื่นรมย์ การทำงานกลุ่มที่มุ่งเน้นความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายร่วมกัน การริเริ่มสร้างสรรค์ การติดต่อสื่อสารระบบเปิด และความเป็นอิสระจากการคุกคาม

ความแตกต่างทางสังคม

ความแตกต่างทางสังคม เป็นความแตกต่างด้านความร่ำรวย ความยากจน การเข้าสังคม ในระดับต่าง ๆ การปรับตัวเข้ากับสังคม การยอมรับของสังคม ฐานะและตำแหน่งทางสังคม ความมีชื่อเสียงในสังคม เป็นต้น ความแตกต่างกันในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมย่อมส่งผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน เช่น คนที่มีฐานะดีอาจมีหน้าตาสดชื่น แต่งกายสวยงาม มีความมั่นใจในตนเองสูงกว่าคนที่ฐานะด้อยกว่า ซึ่งอาจจะมีหน้าตาไม่สดชื่น อารมณ์ขุ่นมัว และขาดความมั่นใจ เป็นต้น นอกจากนี้ความแตกต่างในเรื่องของสังคมยังหมายความรวมถึงการเข้าสังคมในระดับต่าง ๆ ด้วยคนที่มีฐานะดีย่อมเข้าสังคมกับคนในระดับสูงหรือคนในระดับเดียวกัน เป็นต้น สมพร สุทัศน์ีย์ (2551) ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสังคมเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม โดยวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน ในขณะที่เราทำการสื่อสาร แต่ละคนก็จะมีวัฒนธรรมที่สั่งสมมาจากการเรียนรู้ในบริบทสภาพแวดล้อมของตนเอง ดังนั้น การสื่อสารกับบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันนั้น ย่อมจะต้องมีการเรียนรู้ถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของคู่สื่อสาร โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของคู่สื่อสาร ไม่จำเป็นจะต้องเกิดขึ้นกับบุคคลที่มาจากคนละประเทศเพียงอย่างเดียวเท่านั้น การสื่อสารกับคนภายในประเทศเดียวกัน หรือแม้กระทั่ง การสื่อสารกับสมาชิกในองค์กรเดียวกันก็อาจมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้เช่นเดียวกัน

การพัฒนาแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในบริบทความแตกต่างทางสังคม ซึ่งหาคุณภาพของแบบวัด โดยศึกษาแนวคิด ดังต่อไปนี้

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาคำถามกับเนื้อหาในนิยามเชิงปฏิบัติการ และแนวคิดทฤษฎีของตัวแปร ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้การตรวจความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยวิธีคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (Indexes of Item-Objective Congruence = IOC) (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2555)

อำนาจจำแนก จากการทดสอบที (t-test Index) ในกรณีคะแนนแสดงความรู้สึกแต่ละข้อมีมากกว่า 1 คะแนน แต่ละข้อควรให้คะแนนเหมือน ๆ กันนั่นคือ ถ้า 3 ก็คะแนน 3 เหมือนกันหมด ถ้าข้อละ 5 คะแนน ก็ให้ 5 คะแนนเหมือนกันหมด โดยหลักการก็คือพยายามหาความแตกต่างของคะแนนกลุ่มที่ได้คะแนนสูงกับกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำว่าทำข้อนั้น ๆ ได้คะแนนเป็นไปตามสภาพเป็นจริงหรือไม่ตามทฤษฎี

ผู้ที่ได้คะแนนรวมสูง ควรทำข้อนั้นได้คะแนนสูง ผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำ ควรทำข้อนั้นได้คะแนนต่ำ ถ้าแบบนี้ ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำก็จะต่างกันข้อนั้นก็ถือว่าจำแนกคนได้ แต่ในทางปฏิบัติ คะแนนกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำอาจไม่แตกต่างกัน หรือในทางกลับกันคือ กลุ่มต่ำอาจสูงกว่ากลุ่มสูงถ้ากรณีนี้ อำนาจจำแนกจะใช้ไม่ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

ความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการตรวจสอบความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายใน (Measure of Internal Consistency) เพื่อวัดความสอดคล้องกันระหว่างคะแนนรายข้อหรือความเป็นเอกพันธ์ของ เนื้อหารายข้ออันเป็นตัวแทนของคุณลักษณะเด่นเดียวกันที่ต้องการ แล้วนำผลการวัดมาคำนวณหาค่า ความเชื่อมั่นด้วยการคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient : α) วิธีนี้ใช้ในกรณีที่มีเครื่องมือวิจัยนั้น ๆ มีการให้คะแนนไม่เป็นระบบ 0-1 แต่มีการให้คะแนนต่าง ๆ เช่น ให้คะแนนเป็น 5 , 4 , 3 , 2 และ 1 หรือแบบวัดเจตคติต่าง ๆ เช่น แบบวัดเจตคติแบบลิเคอร์ท แบบวัดเจตคติแบบออสกูด โดยมีสูตรการคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง คำนวณจากค่าความสัมพันธ์ เป็นการคำนวณความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบที่ต้องการหาความเที่ยงตรง โดยเอาคะแนนจากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบกับแบบทดสอบมาตรฐานที่วัดในลักษณะเดียวกัน ไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ นอกจากนี้ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่คำนวณได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยังหาได้โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบแต่ละส่วน หรือแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับคะแนนรวมของแบบทดสอบ แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ยจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละส่วนกับคะแนนรวม โดยมีขั้นตอนการคำนวณความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ดังนี้ ขั้นที่ 1 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละส่วน ขั้นที่ 2 เปลี่ยนค่า R_{XIX} เป็นค่าพิชเซอร์ซี ขั้นที่ 3 คำนวณค่า Z_r และขั้นที่ 4 เปลี่ยนค่า Z_r เป็นค่า r ของทั้งฉบับจากตารางการแปลงค่าพิชเซอร์ซี (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสังเคราะห์องค์ประกอบ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. สังเคราะห์องค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร จากการสังเคราะห์สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในบริบทความแตกต่างทางสังคม ตามทฤษฎีของ เบอเออร์ และมาร์แชลล์ สังเคราะห์ร่วมกับบริบทความแตกต่างทางสังคม
3. นำองค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ได้จากการสังเคราะห์ในขั้นตอนที่ 2 มีกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและพฤติกรรมที่แสดงออก ผลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของสัมพันธภาพ

ระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด กรุงเทพมหานคร จากการสังเคราะห์สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในบริบทความแตกต่างทางสังคม ซึ่งตาม ทฤษฎีของ เบอเออร์ และมาร์แชล ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ส่วนใหญ่ใช้กับกลุ่มวิชาชีพเดียวกัน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกบางส่วนของที่สามารถใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ สังเคราะห์ร่วมกับบริบทความ แตกต่างทางสังคม และเน้นในด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่าง ได้ทั้งหมด 8 องค์ประกอบ 20 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และ 38 พฤติกรรมที่แสดงออก

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนออกแบบและสร้างแบบวัด

1. ผู้วิจัยนำพฤติกรรมที่แสดงออกของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทาง สังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มาสร้างแบบวัด โดยเป็นแบบวัด เชิงสถานการณ์ โดยข้อความที่สร้างขึ้นเป็นคำถามซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่าง บุคคล ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่มีความแตกต่างทางสังคม และเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น โดยให้ผู้ตอบสมมติตัวเองเป็นตัวละครหนึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ ถ้าพบกับเหตุการณ์ อย่างที่กำหนดจะทำตัวอย่างไร ผู้ที่ตอบจะระลึกถึงเหตุการณ์เท่าที่เกิดกับตน หรือเรียกว่าประสบการณ์ที่ เคยได้รับหรือความรู้สึกที่สั่งสมมาเพื่อให้เกิดปัญหาที่จะเกิดขึ้น ซึ่งแบบวัดเชิงสถานการณ์ที่สร้างขึ้น กำหนดตัวเลือก 4 ตัวเลือก ให้คะแนน 4 ระดับ ตามแนวคิดหลักการให้คะแนนของแครธวอลและบลูม (Krahtwohl and Bloom, 1967) ดังนี้

ให้ 1 คะแนน สำหรับตัวเลือกที่แสดงพฤติกรรมขึ้นตอบสนอง หรือเกิดพฤติกรรมที่ ตอบสนองต่อตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น

ให้ 2 คะแนน สำหรับตัวเลือกที่แสดงพฤติกรรมสร้างค่านิยม เกิดการแสดงค่านิยมในการ ตอบสนอง โดยต้องการยอมรับจากผู้อื่น

ให้ 3 คะแนน สำหรับตัวเลือกที่แสดงพฤติกรรมการสร้างคุณค่าในการตอบสนองในการเห็น คุณค่าของการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ให้ 4 คะแนน สำหรับตัวเลือกที่แสดงพฤติกรรมสร้างลักษณะนิสัยในการตอบสนองโดย คำนึงถึงผลที่เกิดตามมา หรือเกิดคุณค่าเพื่อการอยู่ร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด

1. ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างเครื่องมือวัด จำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมมนุษย์ จำนวน 2 ท่าน การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในครั้งนี้ คำนวณโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง จากนั้นนำข้อคำถามมาคัดเลือกและปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. ทดลองใช้ครั้งที่ 1 เพื่อตรวจสอบด้านอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้การหาค่าอำนาจจำแนก โดยการทดสอบที่ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 393 คน โดยการให้สูตรกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ

ยามานะ (Yamane, 1970) โดยยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ ร้อยละ 5 และนำข้อคำถามมาคัดเลือกปรับปรุง และแก้ไข

3. ทดลองใช้ครั้งที่ 2 โดยนำแบบวัดที่ผ่านการคัดเลือกจากการทดลองครั้งที่ 1 มาทดลองใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 393 คน โดยใช้สูตรการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของยามานะ (Yamane, 1970) โดยยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ ร้อยละ 5 และวิเคราะห์คุณภาพโดยใช้หลักการเกี่ยวกับการทดลองครั้งที่ 1 และนำข้อคำถามมาคัดเลือกปรับปรุง และแก้ไข

4. ทดลองใช้ครั้งที่ 3 เพื่อตรวจสอบคุณภาพทั้งฉบับ ในด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมรายองค์ประกอบ และคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบกับคะแนนทั้งฉบับ ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) และตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นเป็นรายองค์ประกอบและภาพรวมทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) โดยนำข้อคำถามที่ผ่านคัดเลือกปรับปรุง และแก้ไข ข้อคำถาม ในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 393 คน โดยใช้สูตรกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของยามานะ (Yamane, 1970)

ขั้นตอนที่ 4 สร้างเกณฑ์ปกติ

สร้างเกณฑ์ปกติ โดยนำคะแนนจากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพมาแปลงเป็นคะแนน T ปกติ แล้วปรับขยายขอบเขตของคะแนน T ปกติ โดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด (Least Square Method)

ผลการวิจัย

องค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม

องค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร จากการสังเคราะห์สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในบริบทความแตกต่างทางสังคม ตามทฤษฎีของ เบอเออร์ และมาร์แชลล์ สังเคราะห์ร่วมกับบริบทความแตกต่างทางสังคม และเน้นในด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่าง ได้ทั้งหมด 8 องค์ประกอบ ดังนี้ ความตรงไปตรงมา การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เคารพซึ่งกันและกัน มีทัศนคติที่ดีต่อกัน ส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างกัน เคารพในวัฒนธรรมของผู้อื่น ความสามารถในการสื่อสารในสังคม และความมั่นคงในความสัมพันธ์

แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม

แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นแบบเชิงสถานการณ์ โดยข้อคำถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่มีความแตกต่างทางสังคม และเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งแบบวัดเชิงสถานการณ์ที่สร้างขึ้น กำหนดตัวเลือก 4 ตัวเลือก ให้คะแนน 4 ระดับ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดจากองค์ประกอบของสัมพันธภาพ

ระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด กรุงเทพมหานคร เมื่อผ่านการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด ได้แบบวัดทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ

คุณภาพของเครื่องมือ

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด กรุงเทพมหานคร โดยแบบวัดมีทั้งหมด 8 องค์ประกอบ แบ่งออกเป็น 20 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 114 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีทั้งหมด 5 ท่าน เมื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด กรุงเทพมหานคร ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 มีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และได้ปรับปรุงข้อคำถามจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ข้อ

อำนาจจำแนก จากการทดลองครั้งที่ 1 มีค่า t ตั้งแต่ 1.68 ถึง 13.27 ข้อที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีจำนวน 105 ข้อ และอำนาจจำแนก จากการทดลองครั้งที่ 2 มีค่า t ตั้งแต่ 1.96 ถึง 14.56 ทุกข้อที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามไว้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมละ 3 ข้อ โดยแต่ละวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเลือกข้อคำถามที่มีค่า t สูงตามลำดับ ซึ่งได้แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมรายองค์ประกอบ และคะแนนรวมรายองค์ประกอบกับคะแนนทั้งหมด คำนวณค่าด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมรายองค์ประกอบ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.81 แสดงว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงกว่าระดับปานกลาง (0.50) นั่นคือ แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของสร้างแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบกับคะแนนทั้งหมด สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.83 แสดงว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงกว่าระดับปานกลาง (0.50) นั่นคือ แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) พบว่าความเชื่อมั่นของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร รายองค์ประกอบ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.90 รายละเอียดดังนี้ ความตรงไปตรงมา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.14 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.28 การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.70 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.18 เคารพซึ่งกันและกัน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.43 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.81 มีทัศนคติที่ดีต่อกัน มีค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.48 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.80 ส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างกัน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.56 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.59 เคารพในวัฒนธรรมของผู้อื่น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.71 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.46 ความสามารถในการสื่อสารในสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.78 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.50 และความมั่นคงในความสัมพันธ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.85 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.42 ความเชื่อมั่นของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาพรวมทั้งฉบับ จำนวน 60 ข้อ คะแนนเต็ม 240 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 194.63 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 34.76 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 1.75

เกณฑ์ปกติ

เกณฑ์ปกติ (norms) ของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มีคะแนนดิบตั้งแต่ 119 ถึง 237 มีช่วงคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ T_{28} ถึง T_{62}

สรุปและอภิปรายผล

องค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร จากการสังเคราะห์สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในบริบทความแตกต่างทางสังคม ตามทฤษฎีของ เบอเออร์ และมาร์แชลล์ สังเคราะห์ร่วมกับบริบทความแตกต่างทางสังคม และเน้นในด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่าง ได้ทั้งหมด 8 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร จากการสังเคราะห์สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในบริบทความแตกต่างทางสังคม ตามทฤษฎีของ เบอเออร์ และมาร์แชลล์ สังเคราะห์ร่วมกับบริบทความแตกต่างทางสังคม และเน้นในด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่าง ได้ทั้งหมด 8 องค์ประกอบ ดังนี้ ความตรงไปตรงมา การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เคารพซึ่งกันและกัน มีทัศนคติที่ดีต่อกัน ส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างกัน เคารพในวัฒนธรรมของผู้อื่น ความสามารถในการสื่อสารในสังคม และความมั่นคงในความสัมพันธ์ สอดคล้องกับ วสุ สุกุลรัตน์ (2557) ที่กล่าวไว้ว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของบุคคลในสังคมเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการทำงาน

หรือการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยการมีสัมพันธภาพ หรือ มนุษย์สัมพันธ์เป็นกระบวนการที่ใช้ศิลปะของการอยู่ร่วมกันจากการเสริมสร้างความพึงพอใจ ความรักใคร่ผูกพัน ความเคารพและศรัทธา โดยแสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่เหมาะสมทั้งกาย วาจา และใจ และสอดคล้องกับ ลลิตา แห่งเพริช (2558) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาระงาน สัมพันธภาพในการทำงานกับ ความเหนื่อยหน่ายในงานโดยมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรกำกับ โดยศึกษาตามองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบตามทฤษฎีของเบอเออร์ และมาร์แชล

แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นแบบวัดโดยเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ โดยข้อคำถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทที่มีความแตกต่างทางสังคม ซึ่งแบบวัดเชิงสถานการณ์ที่สร้างขึ้น กำหนดตัวเลือก 4 ตัวเลือก ให้คะแนน 4 ระดับ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดจากองค์ประกอบของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อผ่านการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด ได้จำนวนแบบวัดทั้งหมด 60 ข้อ ซึ่งมาจากวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมละ 3 ข้อ และครอบคลุมทั้ง 8 องค์ประกอบ ซึ่งข้อสอบทุกข้อที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างของ เบอเออร์ และ มาร์แชล และสอดคล้องกับบริบทความแตกต่างทางสังคม

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 แสดงว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถวัดพฤติกรรมหรือองค์ประกอบ และมีเนื้อหาที่กำหนดไว้ได้อย่างครบถ้วน ครอบคลุม รายละเอียดของพฤติกรรมและเนื้อหาที่ต้องการวัด สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) กล่าวเอาไว้ว่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่คำนวณได้ค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จะถือได้ว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของกลุ่มพฤติกรรมนั้น

อำนาจจำแนก จากการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 114 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 1.68 ถึง 13.27 และจากการทดลองครั้งที่ 2 มีค่า t ตั้งแต่ 1.96 ถึง 14.56 ซึ่งสอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2535) การหาค่าอำนาจจำแนกโดยการทดสอบทีนั้น คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ถ้าจำนวนข้อเข้าเกณฑ์เกินกว่าที่ต้องการให้ตัดข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยกว่าข้ออื่น และค่าอำนาจจำแนกที่ได้สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) และสอดคล้องกับชูศรี วงศ์รัตน์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า การหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรการทดสอบที (t-test) ข้อใดที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าเป็นข้อที่ใช้ได้ ซึ่งค่าอำนาจจำแนกที่ได้ ใกล้เคียงกับการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.47 ถึง 14.70 สร้างโดยสุกัญญา จันทวาลย์ (2556)

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) พบว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมรายองค์ประกอบ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.81

แสดงว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงกว่าระดับปานกลาง (0.50) นั่นคือ แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมแต่ละองค์ประกอบกับคะแนนทั้งฉบับ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.83 แสดงว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงกว่าระดับปานกลาง (0.50) นั่นคือ แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งกล่าวได้ว่า การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเมื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมรายองค์ประกอบ และคะแนนรวมรายองค์ประกอบกับคะแนนรวมทั้งฉบับ ถ้าข้อคำถามใดมีสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูง จะวัดสิ่งที่เป็นโครงสร้างของคุณลักษณะนั้นได้ และยังสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) ซึ่งกล่าวไว้ว่าถ้าเครื่องมือที่สร้างขึ้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงหรือสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสามารถวัดได้ตามคุณลักษณะหรือตามทฤษฎีต่าง ๆ ของโครงสร้างนั้นได้ และค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่ได้ สอดคล้องกับ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่ได้ใกล้เคียงกับค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมหลากหลายวัฒนธรรมชายแดนใต้ สร้างโดย นูรอฮาฟิซา มะเก (2556) โดยความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมรายด้าน สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนรายด้านกับคะแนนรวมทั้งฉบับสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวได้ว่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดที่สร้างขึ้นมีความเชื่อถือได้

ความเชื่อมั่น พบว่าความเชื่อมั่นของแบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 แสดงว่าคุณลักษณะของเครื่องมือที่ทำให้ได้ผลการวัดคงที่แน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2548) ที่ได้กล่าวเอาไว้ว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะเป็นแบบทดสอบที่เชื่อมั่นได้ และค่าความเชื่อมั่นที่ได้ใกล้เคียงกับ ดุสิต ทิบุญญา (2556) ได้สร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดอยู่ที่ 0.92 และมีค่าใกล้เคียงกับความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมหลากหลายวัฒนธรรมชายแดนใต้ สร้างโดย นูรอฮาฟิซา มะเก (2556) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดอยู่ที่ 0.94

เกณฑ์ปกติ (norms) แบบวัดสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในบริบทความแตกต่างทางสังคม สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มีช่วงคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ T_{28} ถึง T_{62} ซึ่งสอดคล้องกับ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในแบบทดสอบใด ๆ ก็ตาม มีอยู่น้อยที่ผู้ตอบจะ

ได้คะแนนครอบคลุมทุกระดับคะแนน จึงจำเป็นที่การสร้างเกณฑ์ปกติจะต้องขยายขอบเขตทุกระดับคะแนนที่ได้จากการทดสอบให้กว้างออกไปครอบคลุมคะแนนทุกระดับขั้นของแบบทดสอบด้วยเสมอ

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2550). การสร้างแรงจูงใจในตนเอง. *ข่าวสารกรมสุขภาพจิต*. 14(8), 4-5.
- กิตติ ปรมัตถผล และจรัส แสงเงิน. (2557). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. นนทบุรี: เอ็มพันธ์.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2560). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือวิจัย: แนวทางการนำไปใช้อย่างมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ดุสิต ทิบุญมา. (2556). *การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นุรฮาฟิซา มะเก. (2556). *การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมหลากหลายวัฒนธรรมชายแดนภาคใต้* (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญใจ ศรีสถิตย์นรากร. (2555). *การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย: คุณสมบัตินิการวัดเชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). การวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัย. *การวัดผลการศึกษา*. 1(1), 21-30.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ลลิตา แห่งเพ็ชร. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาระงาน สัมพันธภาพในการทำงานกับความเหนื่อยหน่ายในงานโดยมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรกำกับ* (งานวิจัยส่วนบุคคล ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณภา พิพัฒน์ธนวงศ์. (2560). *การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและอาชีพ*. เชียงใหม่: วิทยาลัยบรมราชชนนีเชียงใหม่.
- วสุ สกุรัตน์. (2557). *ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยใช้ความร่วมมือระหว่างบุคคลต่างวัยในกิจกรรมศิลปะที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล* (วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิวิท มนัสชีวิน. (2561). *การเสริมสร้างอิสระแห่งตนของวัยรุ่นตอนต้นโดยการให้คำปรึกษากลุ่ม* (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.
- สงบ ลักษณะ. (2559). *การเพิ่มคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนในการใช้หลักสูตรฉบับ*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

- สมพร สุทัศน์ีย์. (2551). *มนุษย์สัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2563). *นโยบายสนับสนุนค่าใช้จ่ายในศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักฯ.
- สุกัญญา จันทวาลย์. (2556). *การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษา
ไทย (ครุศาสตร์ดุขฎฐิบัณชิต การประเมินผลทางการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชีรา ภัทรายุตวรรัตน. (2556). *คู่มือการวัดทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ตรีเทพ.
- สุรพล พะยอมแย้ม. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สหยาพัฒนาการพิมพ์.
- Beyer, J.E. and Marshall, J. (1981). The interpersonal dimension of collegiality. *Nursing Outlook*. 29(11), 662-665.
- Chickering, S.W. (1993). *Education and identity*. Sanfrancisco: Jossey Bass.
- Krathwohl, D.R. and Bloom, B.S. (1967). *Taxonomy of education objective: The classification of education goal hand book 2: affective domain*. Newyork: David McKay Company.
- Yamane, T (1970). *Statistic: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.